

ULUSLARARASI EĞİTİM BİLİMLERİ DERGİSİ

ISSN: 2149-0848

THE JOURNAL OF INTERNATIONAL EDUCATION SCIENCE

ROMANTİK İLİŞKİLERDE GELECEK ZAMAN
YÖNELİMİNİN YORDAYICI
DEĞİŞKENLERİNİN İNCELENMESİ

A STUDY ON VARIABLES PREDICTING
FUTURE TIME ORIENTATION IN
ROMANTIC RELATIONSHIPS

Müzeyyen SOYER*

Hatice DEVECİ ŞİRİN**

Geliş / Submitted: 11.05.2021

Kabul / Accepted: 24.06.2021

Yayın / Published: 30.06.2021

 10.29228/INESJOURNAL.51373

Makale Türü:

Araştırma Makalesi

Article Information:

Research Article

Atf / Citation

Soyer, M. ve Deveci Şirin, H. (2021). Romantik ilişkilerde gelecek zaman yöneliminin yordayıcı değişkenlerinin incelenmesi. *The Journal of International Education Science*, 27 (8), 145-160.

Soyer, M. and Deveci Şirin, H. (2021). A study on variables predicting future time orientation in romantic relationships. *The Journal of International Education Science*, 27 (8), 145-160.

Bu makale İntihal.net tarafından taranmıştır. This article was checked by Intihal.net.

Bu makale Creative Commons lisansı altındadır. This article is under the Creative Commons license.

* Öğr. Gör. Dr., Mersin Üniversitesi, mkarslan82@gmail.com

**Doç. Dr., Selçuk Üniversitesi, haticedevecisirin@gmail.com

ULUSLARARASI EĞİTİM BİLİMLERİ DERGİSİ

ISSN: 2149-0848

THE JOURNAL OF INTERNATIONAL EDUCATION SCIENCE

**ROMANTİK İLİŞKİLERDE GELECEK ZAMAN YÖNELİMİNİN YORDAYICI
DEĞİŞKENLERİNİN İNCELENMESİ***

**A STUDY ON VARIABLES PREDICTING FUTURE TIME ORIENTATION IN
ROMANTIC RELATIONSHIPS**

Öğr. Gör. Dr. Müzeyyen SOYER

Doç. Dr. Hatice DEVECİ ŞİRİN

Öz: Bu çalışmada, üniversite öğrencilerinin romantik ilişkilerde gelecek zaman yönelimine yani, kalıcı ya da geçici ilişkiler arama düzeylerine; romantik yakınlığı başlatma belirleyicileri ile romantik ilişki inançlarının ve cinsiyet ile romantik ilişki durumu gibi bazı kişisel değişkenlerin etkisini incelemek amaçlanmıştır. Araştırmanın örneklemini, bir kamu üniversitesinde öğrenim gören 193'ü kadın, 176'sı erkek olmak üzere toplam 368 lisans öğrencisinden oluşmaktadır. Bu çalışmada Kişisel Bilgi Formunun yanı sıra, Romantik İlişkilerde Gelecek Zaman Yönelimi Ölçeği, Romantik Yakınlığı Başlatmanın Belirleyicileri Ölçeği ve Romantik İnançlar Ölçeği olmak üzere toplam üç ölçüm aracı kullanılmıştır. Araştırma verilerinin analiz edilmesi amacıyla korelasyon ve çoklu regresyon analizi yöntemleri kullanılmıştır. Araştırma bulgularına göre romantik yakınlığı başlatmanın belirleyicilerinden kendilik bilgisi, davranışsal yakınlık, romantik sözleşirmenin ve romantik ilişki inançlarından ilk ve tek inancının, kişisel değişkenlerden ise cinsiyet ve güncel ilişki durumunun üniversite öğrencilerinin romantik ilişkilerde gelecek zaman yönelimini anlamlı düzeyde yordadığı belirlenmiştir. Elde edilen bulgular, alanyazın temelinde tartışılmış ve ardından alandaki çeşitli uygulamalara ve gelecek çalışmalara yönelik öneriler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Romantik ilişki inançları, romantik yakınlığı başlatmanın belirleyicileri, romantik ilişkilerde gelecek zaman yönelimi.

---

*"COPE-Dergi Editörleri İçin Davranış Kuralları ve En İyi Uygulama İlkeleri" beyanları: Bu çalışma için herhangi bir çıkar çatışması bildirilmemiştir. Bu çalışmanın nitel araştırma safhası 2020 yılından önce gerçekleştirildiği için etik kurul onayı gerekmemektedir. Sorumlu Yazar: Müzeyyen SOYER

Statements of "COPE-Code of Conduct and Best Practices Guidelines for Journal Editors": No conflicts of interest were reported for this article. Ethics committee approval is not required for this article. Corresponding Author: Müzeyyen SOYER

Abstract: The aim of this study is to determine to what extent the markers of starting romantic intimacy, romantic relationship beliefs, and personal variables such as gender and romantic relationship status predict the future time orientation of university students in romantic relationships. The sample of the study consists of a total of 369 undergraduate students (193 females and 176 males) studying at a public university. In this study, besides the Personal Information Form, a total of three measurement tools were used: Future Time Orientation in Romantic Relationships Scale, Markers of Starting Romantic Intimacy Scale, and the Romantic Beliefs Scale. Correlation and multiple regression analysis methods were used to analyze the research data. According to the findings, self-knowledge, behavioral intimacy, romantic verbalization of the markers of starting romantic intimacy, the romantic relationships of the first and only in the beliefs and personal variables sex and current relationship status of the orientation of future time in romantic relationships of university students was determined that significantly predicted. The findings were discussed on the basis of the literature and then suggestions for various applications and future studies in the field were presented.

Key Words: Romantic relationship beliefs, markers of starting romantic intimacy, future time orientation in romantic relationships.

GİRİŞ

Bireylerin en göze çarpan özelliklerinden birinin, “geleceği öngörebilmesi ve bu doğrultuda gelecek için planlar yapması” olduğu belirtilmektedir. Bireyin gelecek ile ilgili bu yönelimi, dünya ile daha iyi bir uyum sağlamak için sürekli bir çabadan daha fazlasını ifade ederken bireyin zamanı kavramsallaştırma becerisi, gelecekteki olasılıkları önceden tahmin etmesine ve gelecek zamanın etkisini psikolojik olarak şu ana getirmesine olanak sağlamaktadır (Gjesme, 1983).

Bu bağlamda Doob (1971), şimdiki eylemlerin geçmiş deneyimlerden ve gelecekteki niyetlerden kaynaklandığını, her bireyin sürekli olarak geçmişine, bugününe ve geleceğine odaklandığını ve bu şekilde zaman kavramını öğrendiğini vurgulamaktadır. Dolayısıyla gelecek zaman yönelimi, evrimsel geçmişimize doğru uzanan geniş bir konu yelpazesini kapsamakta, geçmişin ve şimdiki zamanın kazançları doğrultusunda geleceğin vizyonunu gerçekleştirmek ve daha üretken bir gelecek sağlamak adına ön bilgi üretmektedir (Gjesmee, 1983).

Trommsdorf (1983), gelecek zaman yöneliminin bilişsel, motivasyonel ve duyuşsal yönlerine dikkat çekmektedir. Bilişsel özellik, gelecekteki olayların zamansal dizilimleri ve neden-sonuç düzenleri açısından yapılandırılması anlamına gelmekte ve gelecek zamandaki yaşam olaylarına ilişkin düşünce ve şemaları içermektedir. Motivasyonel özellik, yakın veya uzak gelecekte ulaşılacak hedeflere yönelik olup, belli istek ve ihtiyaçları içerirken, duyuşsal özellik ise geleceğe yönelik iyimser ve kötümser bakış açısı ile ilişkili olup, gelecek zamana yönelik arzularını ve korkularını içermektedir.

İlgili alanyazın incelendiğinde, gelecek zaman yöneliminin genellikle akademik başarı

(Teahan, 1958), yüksek sosyoekonomik düzey (Schmidt, Lamm ve Trommsdorff, 1978) ve sağlık açısından tehlikeli davranışlardan uzak durmak (Mahon ve Yarcheski, 1994) gibi olumlu sonuçlarla ilişkili olduğuna işaret eden çalışmaların yer aldığı görülmektedir. Aynı zamanda, gelecek zaman yöneliminin kişiliğin problem çözme ve planlama özellikleri ile pozitif yönde anlamlı ilişkili olduğu ifade edilmektedir (Gjesme, 1983). Trommsdorf (1983), sosyalleşmenin her zaman geleceğe yönelik olduğunu ve gelecekteki yönelimin sosyalleşmiş kişiliğin ayrılmaz bir parçası olduğunu vurgulamaktadır.

Romantik ilişkilerde gelecek zaman yönelimi, Öner (2000a) tarafından öne sürülmüş bir kavram olup, romantik ilişkilerde kalıcı ilişkiler aramak ve ilişkinin geleceğine odaklanmakla ilişkilendirilmiştir. Öner, bireylerin romantik ilişkilerinde geleceğe yönelik yaptıkları yatırım arttıkça, ilişkilerine yönelik bağlılıklarının da arttığını vurgulamaktadır. Böylece, gelecek zaman yönelimi yüksek olan bireylerin ilişkide kalma düzeylerinin de artacağı belirtilmektedir.

Buna paralel olarak Öner (2000a), romantik ilişkilerde gelecek zaman yönelimi yüksek bireylerin kalıcı ilişkiler, düşük olan bireylerin ise geçici ilişkiler arama eğiliminde olduklarını belirtirken aynı zamanda kalıcı ilişkiler arayan bireylerin, ilişkiyi başlatırken ve devam ettirenken daha dikkatli ve tedbirli olduklarına dikkat çekmektedir. Dolayısıyla kalıcı ilişkiler arayan bireylerin, romantik ilişkileri olmadığı zamanlarda romantik yalnızlığı daha fazla yaşadıklarını ve romantik ilişkileri sonlandığında daha fazla huzursuzluk hissettiklerini ifade etmektedir.

Romantik ilişkilerde gelecek zaman yönelimi üniversite öğrencileri açısından ele alındığında, romantik ilişkiler kurmanın yetişkinliğe geçişin yaşandığı üniversite yıllarında önemli bir gelişimsel görevi (kimlik kazanma ve yakınlık) yerine getirdiği (Erikson, 1968) ve romantik ilişkilerde bağlılık düzeyinin, öğrencilerin iyi oluş düzeyi ile yakından ilişkili olduğu birçok çalışmada vurgulanmaktadır (Kashdan, Volkman, Breen ve Hann, 2007; Rauer ve Volling, 2007). Bununla birlikte, üniversite yıllarında kurulan romantik ilişkilerin yetişkinlik döneminde kurulacak yakın ilişkilerin niteliğini ve bireyin evlilik sürecini önemli oranda etkileyeceğine dikkat çekilmektedir (Furman, 2002).

Diğer yandan, ilk romantik ilişki deneyimlerinin ergenlik döneminde yaşandığı (Collins, 2003), ancak ergenlik döneminde yaşanan romantik ilişkilerin çoğunlukla birlikte eğlenme, keyifli zaman geçirme ve ortaklaşa deneyimler edinme amacıyla kurulup kısa sürdüğü ifade edilmektedir. Üniversite yıllarını içeren genç yetişkinlik döneminde ise öğrencilerin romantik ilişkilerde uzun süreli ve dayanıklı ilişkiler için çaba gösterdikleri ve bu nedenle de kalıcı ve ciddi ilişkilere yöneldikleri belirtilmektedir (Collins, Cooper, Albino ve Allard, 2002; Sumter, Valkenburg ve Peter, 2013). Buna paralel olarak, üniversite yıllarında romantik ilişkilerde bağlılığın arttığı da vurgulanmaktadır (Montgomery, 2005; Sternberg, 1986). Dolayısıyla üniversite öğrencilerinin ergenlikten farklı olarak, gelecekte uzun süreli birlikte olabilecekleri romantik partnerleri arama eğiliminde oldukları düşünülmektedir.

Romantik ilişkilerde gelecek zaman yönelimine ilişkin alanyazın incelendiğinde, çalışmaların çoğunlukla üniversite öğrencilerini kapsadığı görülmektedir (İmamoğlu, 2007; Öner, 2000b; 2001; 2002; 2004; 2007; Yavuzer, 2017). Bu çalışmalarda, romantik ilişkilerde gelecek zaman yönelimi ile ilişkili olduğu düşünülen birçok değişken ele alınmıştır. Bunlar arasında cinsiyet (Büyükşahin, 2006; Gürcan, 2015; Öner, 2001; Yavuzer, 2017), ilişki doyumu (Öner, 2000;

Sakallı-Uğurlu, 2003; Yıldız, Çokamay ve Artar, 2017), yaş (Güler- Edwards, 2008), kendini yönetme (Öner, 2002), ilişkisel belirsizlik (Gürcan, 2015), romantik ilişki durumu (Öner, 2000), benlik kurguları (özerk ve ilişkisel benlik) ve ilişki süresi (Yavuzer, 2017), bağlılık, seçicilik ve kıskançlık (Öner, 2001) yer almaktadır.

Bu çalışmada, üniversite öğrencilerinin romantik ilişkilerde gelecek zaman yönelimlerine romantik yakınlığı başlatmanın belirleyicileri ile romantik ilişki inançlarının etkisi araştırılmıştır. Eryılmaz ve Ercan (2010), romantik yakınlığı sürdürübilmenin ve kimlik keşfini gerçekleştirmenin yolunun, romantik yakınlığı başlatabilmek olduğunu belirtmektedirler. Aynı zamanda, romantik ilişkilerin bir süreci içerdiğini, sürecin en önemli ögesinin de romantik ilişkiyi başlatmak olduğuna dikkat çekmektedirler.

Eryılmaz ve Ercan (2010), romantik yakınlığı başlatmanın beş önemli belirleyicisi olduğunu vurgulamaktadırlar. Bunlar kendilik algısı, kendilik bilgisi, davranışsal yakınlık, bilişsel ve duygusal yakınlık ve romantik sözelleştirme şeklinde ifade edilmektedir. Kendilik algısı; sempatiklik, çekicilik ve akıllılık gibi kişisel yeterliliklere ilişkin değerlendirmeleri içermektedir. Davranışsal yakınlık; ilgi duyulan kişiyle zaman geçirme, kişinin telefon numarasını alma gibi davranışsal öğeleri, duygusal ve bilişsel yakınlık; bakış açısı almayı, diğerini düşünmeyi ve duyguları, kendilik bilgisi; dürüstlüğü, başkalarının duygularına ve düşüncelerine saygılı olmayı, romantik sözelleştirme ise şiir yazmak, anlamlı sözler söylemek gibi sözel yakınlık göstergelerini içermektedir (Eryılmaz ve Atak, 2009).

Yapılan çalışmalarda romantik ilişkilerin başlamasını ve gelişimini büyük oranda etkilediği öngörülen (Knee, 1998), romantik ilişki inançları (Romans ve DeBord, 1995; Sprecher ve Metts, 1999) çalışmada ele alınan bir diğer kavram olmaktadır. Romantik ilişki inançları, bir ilişkiye yönelik belirli idealleri oluşturan algı ve beklentiler olarak tanımlanmaktadır (Eidelson ve Epstein, 1982). Bu inançlar, Sprecher ve Metts'in (1989) ifade ettiği dört kavramla ele alınacaktır. Bunlar ilk görüşte aşk, aşk bir yol bulur, idealleştirme ve ilk ve tek şeklindedir. Aşk bir yol bulur bireyin romantik ilişkisini, aile ve arkadaşlarının onaylamaması ile fiziksek mesafe gibi her türlü engele rağmen yürütebileceğine yönelik inançları, ilk ve tek; bireyin gerçek aşkı bir kere yaşadıkdan sonra bir daha bir başkasıyla aynı derecede yaşayamayacağına yönelik inançları, idealleştirme, bireyin romantik ilişkisinde her şeyin mükemmel olacağına yönelik inançları, ilk görüşte aşk, bireyin gerçek aşkı bulduğunu, onunla tanışır tanışmaz anlayabileceğine yönelik inançları ifade etmektedir (Sprecher ve Metts, 1999).

YÖNTEM

Çalışma Grubu

Çalışma grubu, bir kamu üniversitesinin çeşitli fakültelerinde öğrenim gören ve seçkisiz örnekleme yöntemi ile belirlenen 369 üniversite öğrencisini kapsamaktadır. Çalışma grubunun 193'ü (% 54) kadın ve 176'sı (% 46) erkek öğrencilerden oluşmaktadır. Sınıf düzeyine göre öğrencilerin 72'si (% 19.5) birinci, 144'ü (% 39) ikinci, 103'ü (% 27.9) üçüncü ve 50'si (% 13.6) dördüncü sınıfta öğrenim görmektedirler.

Veri Toplama Araçları

Kişisel Bilgi Formu

Çalışma grubunun özelliklerini tanımlamak amacıyla katılımcılara ait cinsiyet, yaş ve sınıf düzeyi gibi temel bilgilerin yanı sıra romantik ilişki durumlarına ait bilgileri elde etmek üzere araştırmacılar tarafından hazırlanan soru formu, "Kişisel Bilgi Formu" adı altında uygulanmıştır.

Romantik İlişkilerde Gelecek Zaman Yönelimi Ölçeği (RİGZÖ)

Öner (2000a) tarafından geliştirilen ölçek, romantik ilişkilerde bireylerin ilişkiye yönelik bağlılığını ve geleceğe yönelik planlarını ölçmeyi amaçlamaktadır. Ölçek toplam 11 maddeden oluşmakta ve 4'lü likert tipinde derecelendirilmektedir. Ölçekte yer alan 1, 4, 8, 9 ve 11. maddeler ters puanlanmaktadır. Ölçekle ilgili analizler, toplam puan esas alınarak gerçekleştirilmektedir. Ölçekten alınabilecek toplam puan, 11 ile 44 puan arasında değişmektedir. Ölçekten alınan yüksek puanlar katılımcıların romantik ilişkilere yönelik plan ve ilgilerinin yüksek olduğuna; düşük puanlar ise katılımcının romantik ilişkilere yönelik geleceğe dair planlarının azlığına ve kısa süreli ilişkilere yönelik ilgisine işaret etmektedir. Ölçeğin toplam iç tutarlılık katsayısı .81 olarak belirlenmiştir.

Romantik Yakınlığı Başlatmanın Belirleyicileri Ölçeği (RYBBÖ)

Eryılmaz ve Atak (2009) tarafından geliştirilen ölçek, romantik yakınlığın belirleyicileri olan kendilik bilgisi, kendilik algısı, davranışsal yakınlık, duygusal ve bilişsel yakınlık ve romantik sözcükler düzeylerini ölçmeyi amaçlamaktadır. Ölçek toplam 17 maddeden oluşmakta ve 5'li likert tipi derecelendirilmektedir. Ölçeğin tamamından ve alt boyutlarından alınan puanın yükselmesi, bireylerin romantik yakınlığı başlatmanın belirleyicilerine sahip olmaları anlamına gelmektedir. Ölçeğin toplam iç tutarlılık değeri .83 olup; alt ölçeklerin iç tutarlılık değerlerinin ise .55 ile .79 arasında değiştiği belirlenmiştir.

Romantik İnançlar Ölçeği (RİÖ)

1989 yılında Sprecher ve Metts (1999) tarafından geliştirilen, Küçükarslan ve Gizir (2013) tarafından Türkçe'ye uyarlanan ölçek, romantik ilişkilere yönelik belirlenen aşk bir yol bulur, ilk ve tek, idealleştirme ve ilk görüşte aşk olarak ifade edilen rasyonel olmayan romantik ilişki inançlarını ölçmeyi amaçlamaktadır. Ölçek toplam 13 maddeden oluşmakta ve 5'li likert tipi derecelendirilmektedir. Ölçeğin toplam iç tutarlılık değeri .84 olup; alt ölçeklerin iç tutarlılık değerlerinin .50 ile .79 arasında değiştiği belirlenmiştir.

İşlem

Araştırma sürecinde öncelikle ilgili üniversite rektörlüğünden gerekli izinler alınmış, araştırmanın modeli ve örnekleme belirlendikten sonra kişisel bilgi formu düzenlenmiştir. Uygulamalar esnasında katılımcıların araştırmaya gönüllü katılmaları esas alınmıştır. Sınıf içerisinde gerçekleştirilen uygulamalarda araştırmanın amaçları ve ölçme araçlarının uygulanmasına yönelik yönergeler katılımcılara açıklanmıştır. Ölçek uygulamaları araştırmacılar tarafından yapılmış ve yaklaşık süre 20 dakika olarak belirlenmiştir.

Verilerin Analizi

Araştırma kapsamında elde edilen verilerin analizinde öncelikle değişkenler arasındaki Pearson korelasyon katsayıları hesaplanmıştır. Ardından, çoklu regresyon analizi kapsamında romantik yakınlığı başlatmanın belirleyicileri, romantik ilişki inançları, cinsiyet ve romantik ilişki durumu değişkenleri analize dahil edilerek, bu değişkenlerin üniversite öğrencilerinin romantik ilişkilerde gelecek zaman yönelimi düzeylerini ne ölçüde yordayıp yordamadıkları incelenmiştir. Araştırmada anlamlılık düzeyi .05 olarak kabul edilmiştir.

Bulgular

Betimsel İstatistikler

Üniversite öğrencilerinin romantik ilişkilerde gelecek zaman yönelimi ile romantik yakınlığı başlatmanın belirleyicileri ölçeği ve Romantik inançlar ölçeği alt ölçek puanlarının ve kişisel değişkenlerin ilişkisi Pearson korelasyon analizi testi ile hesaplanarak Tablo 1’de verilmiştir.

Tablo 1. Üniversite öğrencilerinin Romantik İlişkilerde Gelecek Zaman Yönelimi Ölçeği toplam puanı, Romantik Yakınlığı Başlatmanın Belirleyicileri Ölçeği ve Romantik İnançlar Ölçeği alt ölçek puanlarının korelasyon analizi sonuçları

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Romantik ilişkilerde													
1 gelecek zaman yönelimi	1												
2 Kendilik algısı	-,066	1											
3 Kendilik bilgisi	,162*	,290**	1										
4 Duygusal ve bilişsel yakınlık	-,123*	,391**	,268**	1									
5 Davranışsal yakınlık	,145**	,475**	,437**	,578**	1								
6 Romantik sözelleştirme	,105*	,280**	,226**	,379**	,383*	1							
7 Aşk bir yol bulur	,096	,152**	,254**	,275**	,246*	,293*	1						
8 İlk ve tek	,229*	,031	,150**	,064	,050	,220*	,483**	1					
9 İdealleştirme	,140*	,049	,265**	,137**	,123*	,171*	,480**	,450**	1				
10 İlk görüşte aşk	,070	,118*	-,011	,100	,086	,143*	,351**	,374**	,376**	1			
11 Cinsiyet	-,239*	,044	-,058	,259**	,188*	,222*	,314**	,094	,168**	,157**	1		
12 Güncel ilişki durumu	-,137*	-,215**	-,069	-,159**	,134*	,145*	-,173**	-,163**	,004	-,024	,088	1	

13	Geçmiş ilişki deneyimi	,117*	-,060	-,029	-,162**	-,185*	-,073	-,051	,141**	,080	,038	-,195**	,027	1
----	------------------------	-------	-------	-------	---------	--------	-------	-------	--------	------	------	---------	------	---

Tablo 1’de görüldüğü üzere üniversite öğrencilerinin romantik ilişkilerde gelecek zaman yönelimi puanları ile romantik yakınlığın belirleyicilerinden sırasıyla kendilik bilgisi ($r=.162$, $p<.01$) ve romantik sözelleştirme ($r=.105$, $p<.05$) puanları arasında pozitif yönlü anlamlı ilişkiler belirlenmiştir. Romantik ilişkilerde gelecek zaman yönelimi ile negatif yönlü anlamlı ilişkiye sahip olan değişkenler ise duygusal ve bilişsel yakınlık ($r=-.123$, $p<.05$) ve davranışsal yakınlık ($r=.145$, $p<.01$) olarak belirlenmiştir. Romantik ilişki inançlarından ise ilk ve tek ($r=.229$, $p<.01$) ve idealleştirme ($r=.140$, $p<.01$) puanları arasında pozitif yönlü anlamlı ilişkiler belirlenmiştir. Cinsiyet ($r=-.239$, $p<.01$) ve güncel ilişki durumu ($r=-.137$, $p<.01$) ile negatif yönlü ilişki görülürken, geçmiş ilişki deneyimi ile ($r=.117$, $p<.01$) pozitif yönlü ilişki gözlenmiştir.

Romantik İlişkilerde Gelecek Zaman Yöneliminin Yordayan Değişkenler

Üniversite öğrencilerinin romantik ilişkilerde gelecek zaman yönelimlerinin yordanmasına romantik yakınlığı başlatmanın belirleyicileri (kendilik algısı, kendilik bilgisi, duygusal ve bilişsel yakınlık, davranışsal yakınlık, romantik sözelleştirme), romantik ilişki inançları (aşk bir yol bulur, ilk ve tek, idealleştirme, ilk görüşte aşk), cinsiyet ve güncel ilişki durumu, geçmiş ilişki deneyimi katkılarını ele almak için çoklu regresyon analizi uygulanmıştır. Cinsiyet, güncel ilişki durumu, geçmiş ilişki deneyimi değişkenleri kukla (dummy) değişken olarak alınarak çoklu doğrusal regresyon analizine dahil edilmiştir. Elde edilen bulgular Tablo 2’de verilmiştir.

Tablo 2. Romantik ilişkilerde gelecek zaman yönelimini yordayan değişkenler için çoklu regresyon analizi sonuçları

Model	Yordayan Değişkenler	B	Standart Hata	β	t	P
1	Sabit	30,822	1,836		16,785	,000
	Kendilik algısı	-,065	,112	-,033	-,582	,561
	Kendilik bilgisi	,854	,175	,270	4,879	,000
	Duygusal ve bilişsel yakınlık	-,238	,143	-,104	-1,668	,096
	Davranışsal yakınlık	-,601	,157	-,261	-3,819	,000
	Romantik sözelleştirme	,487	,139	,193	3,506	,001
	Multiple R= ,341 R ² =,117 Adj R ² =,104 F (5, 363) = 9,575 p< .000					
2	Sabit	29,234	1,905		15,343	,000
	Kendilik algısı	-,055	,111	-,028	-,493	,622
	Kendilik bilgisi	,775	,182	,244	4,262	,000
	Duygusal ve bilişsel yakınlık	-,237	,142	-,104	-1,667	,096
	Davranışsal yakınlık	-,566	,156	-,245	-3,625	,000
	Romantik sözelleştirme	,384	,141	,152	2,726	,007
	Aşk bir yol bulur	-,019	,076	-,016	-,251	,802
	İlk ve tek	,289	,102	,170	2,831	,005
İdealleştirme	,034	,114	,018	,299	,765	

	İlk görüşte aşk	,056	,150	,021	,370	,712
	Multiple R= ,383 R ² =,147					
	Adj R ² =,126 F (9, 359) = 6,874 p< .000					
	Sabit	30,602	1,994		15,347	,000
	Kendilik algısı	-,132	,109	-,068	-1,211	,227
	Kendilik bilgisi	,618	,180	,195	3,422	,001
	Duygusal ve bilişsel yakınlık	-,168	,140	-,073	-1,199	,231
	Davranışsal yakınlık	-,495	,153	-,215	-3,246	,001
	Romantik sözelleştirme	,442	,138	,175	3,210	,001
	Aşk bir yol bulur	,043	,077	,036	,564	,573
3	İlk ve tek	,219	,101	,129	2,165	,031
	İdealleştirme	,089	,111	,047	,801	,424
	İlk görüşte aşk	,094	,146	,035	,642	,521
	Cinsiyet (erkek)	-2,478	,587	-,228	-4,219	,000
	Güncel ilişki durumu (ilişkisi yok)	-1,189	,567	-,106	-2,094	,037
	Geçmiş ilişki deneyimi (ilişki deneyimi yok)	,183	,551	,017	,332	,740
	Multiple R= ,455 R ² =,207					
	Adj R ² =,180 F (12, 356) = 7,749 p< .000					

Tablo 2'ye göre Regresyon modeline ilk olarak romantik yakınlığı başlatma belirleyicileri alt ölçekleri olan kendilik algısı, kendilik bilgisi, duygusal ve bilişsel yakınlık, davranışsal yakınlık, romantik sözelleştirme değişkenleri dahil edilmiştir. Kendilik bilgisi, davranışsal yakınlık, romantik sözelleştirme değişkenleri birlikte ilişkilerde gelecek zaman yöneliminin toplam varyansının %11,7'sini açıklamaktadır (R= .341, R²=,117, F (5, 363) = 9,575 p<.000). En önemli katkının kendilik bilgisi değişkeninden geldiği bunu sırası ile davranışsal yakınlık ve romantik sözelleştirme belirleyicilerinin takip ettiği görülmüştür.

İkinci adımda romantik inançlar alt ölçekleri olan aşk bir yol bulur, ilk ve tek, idealleştirme ve ilk görüşte aşk romantik inançları bağımsız değişken olarak analize dahil edilmiştir. Romantik yakınlığı başlatma belirleyicilerinden kendilik bilgisi, davranışsal yakınlık ve romantik sözelleştirme ile ilk ve tek romantik inancı birlikte romantik ilişkilerde gelecek zaman yönelimi toplam varyansının %14,7'sini açıklamıştır (R= .383, R²=,147, F (9, 359) = 6,874, p<.000). En önemli katkının kendilik bilgisinden geldiği görülmüştür. Kendilik bilgisi değişkenini sırası ile davranışsal yakınlık, ilk ve tek ve romantik sözelleştirme takip etmiştir.

Regresyon modeline üçüncü sıra cinsiyet, güncel ilişki durumu ve geçmiş ilişki deneyimi değişkenleri katılmıştır. Adı geçen üç değişkenin analize katılması romantik ilişkilerde gelecek zaman yönelimini romantik yakınlığı başlatma ile ilgili kendilik bilgisi, davranışsal yakınlık, romantik sözelleştirme belirleyicileri ve ilk ve tek romantik inancı cinsiyet (erkek) ve güncel ilişki durumu (ilişkisi yok) ilişkilerde gelecek zaman yöneliminin toplam varyansının % 20,7'sini açıklamaktadır (R= 0,455, R²=,207, F(12,356)= 7,749, p<,000). Adı geçen bağımsız de-ğiş-

kenler birlikte üniversite öğrencilerinin romantik ilişkilerinde gelecek zamana dair yönelimlerinin %20,7'sini açıklamaktadır. T testi sonuçları en önemli katkıyı sırası ile cinsiyet (erkek), kendilik bilgisi, davranışsal yakınlığın sağladığını ve bunları romantik sözelleştirme, ilk ve tek inancı, güncel ilişki durumunun (ilişkisi yok) izlediği görülmüştür.

Romantik ilişki başlatma ile ilgili kendilik algısı, duygusal ve bilişsel yakınlık belirleyicilerinin; aşk bir yol bulur, idealleştirme, ilk görüşte aşk romantik inançlarının ve geçmişte ilişki deneyimi olup olmasının üniversite öğrencilerinin romantik ilişkilerinde gelecek zamana dair yönelimlerinin yordanmasında anlamlı katkısı olmadığı tespit edilmiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Romantik yakınlığı başlatmanın belirleyicileri (kendilik algısı, kendilik bilgisi, duygusal ve bilişsel yakınlık, davranışsal yakınlık, romantik sözelleştirme), romantik ilişki inançları (aşk bir yol bulur, ilk ve tek, idealleştirme, ilk görüşte aşk), cinsiyet ve romantik ilişki durumunun üniversite öğrencilerinin romantik ilişkilerde gelecek zaman yönelimlerini ne derecede yordadıklarının incelendiği bu araştırma sonucunda, üniversite öğrencilerinin romantik ilişkilerde gelecek zaman yönelimini en iyi yordayan faktörlerin sırasıyla cinsiyet, kendilik bilgisi, davranışsal yakınlık, romantik sözelleştirme, ilk ve tek inancı ile güncel ilişki durumu (ilişkisi yok) olduğu belirlenmiştir.

Araştırmadan elde edilen bulgulara göre, cinsiyet açısından erkek olmanın üniversite öğrencilerinin romantik ilişkilerde gelecek zaman yönelimini negatif yönde yordayan en güçlü değişken olduğu görülmektedir. Alanyazın incelendiğinde romantik ilişkilerde gelecek zaman yöneliminin ilişkili olarak ele alındığı değişkenlerden biri cinsiyet olmaktadır (Büyükşahin, 2006; Öner, 2000b; Sakallı-Uğurlu, 2003). Öner (2001) ve Yavuzer (2017), yaptıkları çalışmalarda kadın olmak ile romantik ilişkiler için gelecek zaman yönelimine sahip olmak arasında pozitif yönde anlamlı ilişki olduğunu ve kadınların romantik ilişkilerde erkeklerden daha fazla gelecek zaman odaklı olduğunu ifade etmektedirler. Öner (2001) bu bulguyu, kadınların toplum içinde maruz kaldığı sosyal baskılarla ilişkilendirmekte ve romantik bir ilişkinin evlilikle sonlanıp sonlanmayacağını, kadınların erkeklere oranla daha fazla merak ettiğini belirtmektedir. Bu bağlamda alanyazında yapılan araştırmalarda, erkeklerin daha düşük düzeyde gelecek yönelimine sahip olduğu görülmektedir.

Araştırmanın bir diğer bulgusu, romantik ilişkilerde gelecek zaman yönelimini pozitif yönde açıklayan en güçlü değişkenin romantik yakınlığı başlatmanın belirleyicilerinden kendilik bilgisi olduğu görülmektedir. Kendilik bilgisi; dürüstlük, başkalarının duygularına ve düşüncelerine saygılı olmak şeklinde ifade edilmektedir (Eryılmaz ve Atak, 2009). Kendilik bilgisi kavramı, kişilik özellikleri arasında yer alan uyumluluk kişilik özelliği ile ele alınabilir. McCrae ve Costa'nın (1985), geliştirmiş oldukları kişilik ölçeğinde uyumluluk boyutunu güven, dürüstlük ve özgeçilik alt ölçekleri ile tanımladıkları görülmektedir. Aynı zamanda, uyumluluk başkalarının değerlerini ya da kurallarını kabul etme ve bunlara uyma derecesi olarak da tanımlanmaktadır (Costa ve McCrae, 1992). Bu yönüyle uyumluluk kişilik özelliği ile kendilik bilgisinin ilişkili olduğu düşünülmektedir. Bu bakış açısıyla Soyer (2019), yaptığı çalışmada uyumluluk kişilik özelliğinin üçgen aşk bileşenleri arasında yer alan bağlılık bileşeninin önemli bir yordayıcısı olduğunu ortaya koymaktadır. Bağlılık, ilişki ile ilgili kararlılık, güven duyguları ve iliş-

kiyi devam ettirmeye yönelik istek ve sorumluluk ile ilişkilendirilmektedir (Cassepp-Borges ve Teodoro, 2007). Bir diğer anlamıyla bağlılık, bireyin bir romantik ilişkide uzun vadede sevgiyi korumaya ve devam ettirmeye yönelik gayreti ve kararlılığı olarak ifade edilmektedir (Andrade, Wachelke ve Howat-Rodrigues, 2015). Dolayısıyla bağlılığın romantik ilişkilerde, gelecek zaman yönelimini olumlu etkileyeceği tahmin edilmektedir. Nitekim, Yavuzer (2017) yaptığı çalışmada, romantik ilişkilerdeki bağlılık düzeyinin, gelecek zaman yönelimini pozitif yönde anlamlı olarak yordadığını ifade etmektedir.

Diğer taraftan, ilişkisel belirsizlik ile romantik ilişkilerde gelecek zaman yönelimi arasındaki ilişkileri inceleyen Gürcan (2015), benliğe yönelik belirsizlik ile ilişkiye yönelik belirsizliğin romantik ilişkilerde gelecek zaman yönelimini negatif yönde anlamlı olarak etkilediğini ortaya koymaktadır. Bu bakış açısı ile ele alındığında, romantik yakınlığı başlatmanın belirleyicilerinden kendilik bilgisinin, romantik ilişkilerde gelecek zaman yönelimini anlamlı olarak açıklaması manidar görünmektedir.

Romantik ilişkilerde gelecek zaman yönelimini negatif yönde açıklayan bir diğer değişken ise davranışsal yakınlık olarak belirlenmiştir. Davranışsal yakınlık, ilgi duyulan kişiyle zaman geçirme, kişinin telefon numarasını alma gibi davranışsal öğeler içermektedir (Eryılmaz ve Atak, 2009). Bu bakış açısıyla, davranışsal yakınlığın dışadönüklük kişilik özelliği ile ilgili olduğu düşünülmektedir. McCrae ve Costa'ya (1985) göre, dışadönük bireyler sempatik ve konuşkan olup, kendilerini daha kolay ifade etme eğilimindedirler. Eryılmaz (2013), yaptığı çalışmada dışadönük kişilik özelliğinin romantik yakınlığı başlatmada önemli bir faktör olduğuna dikkat çekmekte ve bu önemi de dışadönüklüğün ödüle duyarlılığı ile açıklamaktadır.

McCrae ve Costa'ya (1999) göre, olumlu toplumsal ilişkiler aracılığı ile kendi benliğini ortaya koyma, tanınma ve ait olma gereksinimlerine yanıt arama, dışadönükler için ödüller olmaktadır. Eryılmaz (2013), dışadönük bireylerin bu ödülleri elde etmek için olumlu romantik ilişkiler geliştirme eğiliminde olduklarını ifade etmektedir. Ancak dışadönüklük romantik yakınlığı başlatma açısından önemli bir kişilik özelliği olarak görülürken, ilişkiyi devam ettirme anlamında dezavantajlı özelliğe dönüşebilmektedir. Nitekim Barelds ve Barelds-Dijkstra (2007) ilk görüşte aşk, ilişki niteliği ve kişilik özellikleri arasındaki ilişkileri inceledikleri çalışmada, dışadönük bireylerin ilk görüşte aşık olma eğilimlerinin diğer bireylere göre daha yüksek olduğunu vurgulamaktadır. İlk görüşte aşık olan bireylerin, ilişki niteliklerinin daha düşük olduğu da bulgular arasında yer almaktadır. Bu açıdan ele alındığında romantik ilişkiyi başlatmanın belirleyicileri arasında yer alan davranışsal yakınlığın, romantik ilişkilerde gelecek zaman yönelimini negatif yönde açıklaması anlamlı görünmektedir.

Romantik ilişkilerde gelecek zaman yönelimini pozitif yönde anlamlı olarak açıklayan bir diğer değişkenin, romantik sözelleştirme olduğu görülmektedir. Romantik sözelleştirme ise romantik partnere şiir yazmak, anlamlı sözler söylemek gibi sözel yakınlık göstergeleri şeklinde tanımlanmaktadır (Eryılmaz ve Atak, 2009). Romantik sözelleştirme, girişkenliği gerektiren bir kavram olup, benlik saygısı ve öz değer kavramları ile ilişkilendirilebilir. Nitekim kişiler arası ilişkiler üzerine yapılan çok sayıda araştırma, bireyin kendine ilişkin olumlu algısının diğerleriyle olan ilişkilerini olumlu yönde etkilediğini ortaya koymaktadır (Murray, Holmes ve Griffin, 2000; Swami ve Allum, 2012). Aynı zamanda, aşık olmanın öz güveni artırarak benlik algı-

sını güçlendirdiği ve bireyi duygusal olarak olgunlaştırarak daha olumlu bir kişilik geliştirmesine yardımcı olduğu savunulmaktadır (Pines, 2010). Bu açıdan ele alındığında benlik saygısı yüksek bireylerin romantik sözleşirmede daha etkin olmaları ve böylece gelecek odaklı ilişkilere yönelmeleri beklenmektedir.

Romantik ilişki inançları arasında yer alan ilk ve tek inancı da, romantik ilişkilerde gelecek zaman yönelimini pozitif yönde anlamlı olarak açıklayan bir değişken olarak ortaya çıkmaktadır. İlk ve tek inancı, bireyin gerçek aşkı bir kere yaşadıkdan sonra bir daha bir başkasıyla aynı derecede yaşayamayacağına yönelik inançlar olarak ifade edilmektedir (Sprecher ve Metts, 1999). Sprecher ve Metts, ilk ve tek inancının ilişki dayanıklılığını olumlu yönde etkilediğini ifade etmektedirler. Dolayısıyla bireylerin ilk beraber olduğu kişiyle sonsuza dek birlikte olması gerektiğine yönelik beklentilerle ilk romantik ilişkilerine başladıklarına dikkat çekmektedirler. Bu nedenle, ilk kez romantik bir ilişki yaşayan bireyler, romantik eşlerinin yaşamlarındaki ilk ve son kişi olmalarını beklemektedirler.

Bu bilgilere ek olarak, bireylerin yaşamlarındaki ilk romantik ilişkilerinin, genç yetişkinlik döneminde yaşanan ilişkilerin gelişiminde önemli bir dönüm noktası olduğunu ortaya koyan çalışmalar bulunmaktadır (Knox ve Sporkowski, 1968). Bu çalışmalara paralel olarak, Öner (2001), önceden ilişki deneyimi olmamış bireylerin, ilişki deneyimi olan bireylere göre daha fazla kalıcı ilişki arama eğiliminde olduğunu belirtmektedir. Bu bakış açısıyla ilk ve tek inancının romantik ilişkilerde gelecek zaman yönelimini anlamlı olarak açıklaması anlaşılır görünmektedir. Diğer yandan, bireylerin romantik ilişki sayıları arttıkça aşkın her koşulda yürümeyebileceğine ve romantik ilişkinin bitebileceğine yönelik gerçekçi inançlarının arttığı, dolayısıyla ilişkinin asla bitmeyeceğine yönelik güven hissinin kaybolduğu ve ilişkideki çatışmaları azaltmaya yönelik daha uzlaşmacı bir tutum gösterilmeye başlandığı şeklinde bir yorum getirilmektedir (Sprecher ve Metts, 1999).

Son olarak, romantik ilişkilerde gelecek zaman yönelimini negatif yönde açıklayan bir diğer değişken, güncel ilişki durumu olmaktadır. Araştırma bulgularına göre şu anda romantik ilişkisi olmayan bireylerin gelecek zaman yönelimleri daha yüksek olmaktadır. Elde edilen bu bulgu, romantik ilişkisi olmayan bireylerin olası partnerlerini daha fazla idealize etme eğiliminde oldukları ile açıklanabilir. Nitekim Knox ve Sporkowski (1968), bireylerin ilişki deneyimleri arttıkça, yaşadıkları aşka ve sevgililerine yönelik gerçekçi algı ve değerlendirmelerin de artacağını ifade etmektedirler. Dolayısıyla, şu anda ilişkisi olmayan bireyler henüz tanımadıkları hayali partnerlerine yönelik birçok olumlu özellik atfedip, geleceğe yönelik daha anlamlı beklentiler içine girebilmektedirler. Öner (2000b), yaptığı çalışmada araştırmaya katılan bireylerde şimdiki flört deneyimlerinin gelecek zaman yönelimi üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığını ortaya koymaktadır.

KAYNAKÇA

- Andrade, A. L., Wachelkeb, J. F. R., & Howat-Rodrigues, A. B. C. (2015). Relationship satisfaction in young adults: Gender and love dimensions. *An International Journal on Personal Relationships*, 9(1), 19-3.
- Büyüksahin, A. (2006). Yakın ilişkilerde bağlanım: yatırım modelinin bağlanma stilleri ve bazı ilişkişisel değişkenler yönünden incelenmesi, (Yayımlanmamış Doktora Tezi). Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Cassepp-Borges, V., & Teodoro, M. L. M. (2007). Propriedades psicométricas da versão brasileira da escala triangular do amor de sternberg. *Psicologia: Reflexão e Crítica*, 20(3), 513-522.
- Collins, N. L., Cooper, M. L., Albino, A., & Allard, L. (2002). Psychosocial vulnerability from adolescence to adulthood: A prospective study of attachment style differences in relationship functioning and partner choice. *Journal of Personality*, 70(6), 965-1008.
- Collins, W. A. (2003). More than myth: The developmental significance of romantic relationships in adolescence. *Journal of Research on Adolescence*, 13, 1 - 24.
- Costa, P. T., & McCrae, R. R. (1992). Four ways five factors are basic. *Personality and Individual Differences*, 13, 653-665.
- Doob, L. W. (1971). *Patterning of Time*. New Haven: Yale University Press.
- Eidelson, R. J., & Epstein, N. (1982). Cognition and relationship maladjustment: Development of a measure of dysfunctional relationship beliefs. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 50, 715-720.
- Erikson, E. H. (1968). *Identity: Youth and crisis*. New York: W. W. Norton Company.
- Eryılmaz, A., & Atak, H. (2009). Ready or not? Markers of starting romantic intimacy at emerging adulthood: Turkish experience. *International Journal of Social Science*, 4(1), 31-38.
- Eryılmaz, A., & Ercan, L. (2010). Beliren yetişkinlikte romantik yakınlığı başlatma ve başa çıkma. *Eğitim Fakültesi Dergisi*, 23 (2), 381-397
- Furman, W. (2002). The emerging field of adolescent romantic relationships. *Current Directions in Psychological Science*, 11, 177-180.
- Gjesme, T. (1983). On the concept of future time orientation: Considerations of some functions' and measurements' implications. *International Journal of Psychology*. 18,443-461.
- Güler-Edwards, A. (2008). Gelecek zaman yönelimi, uyumsal öz-yönetim ve psikolojik iyi oluş arasındaki ilişki: benlik ve yaşa bağlı farklılıklar, (Yayımlanmamış Doktora Tezi). Orta Doğu Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Gürcan, T. (2015). İlişkişel belirsizlik: İlişki doyumu, romantik ilişkilerde gelecek zaman yönelimi ve çatışma çözme tepkileri arasındaki ilişkiler, (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- İmamoglu, E. O., & Güler-Edwards, A. (2007). Geleceğe ilişkin yönelimlerde benlik tipine bağlı

- farklılıklar. *Türk Psikoloji Dergisi*, 22, 115–138.
- Kashdan, T. B., Volkmann, J. R., Breen, W. E., & Han, S. (2007). Social anxiety and romantic relationships: The costs and benefits of negative emotion expression are context-dependent. *Journal of Anxiety Disorders*, 21, 475–492.
- Knee, C. R. (1998). Implicit theories of relationships: Assessment and prediction of romantic relationship initiation, coping and longevity. *Journal of Personality and Social Psychology*, 74, 360–370.
- Knox, D. H., & Sporkowski, M. J. (1968). Attitudes of college students toward love. *Journal of Marriage and The Family*, 30(4), 638–642.
- Küçükarslan, M., & Gizir, C. A. (2013). Romantik İnançlar Ölçeği'nin uyarlanması: Geçerlik ve güvenilirlik çalışmaları. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 9(2), 461–469.
- Mahon, N. E., & Yarcheski, T. J. (1994). Future time perspective and positive health practices in adolescents. *Perceptual and Motor Skills*, 79, 395–398.
- McCrae, R. R., & Costa, P. T. (1999). The five-factor theory of personality. *Theoretical Perspectives*, 5, 159–181.
- Montgomery, M. J. (2005). Psychosocial intimacy and identity: From early adolescence to emerging adulthood. *Journal of Adolescent Research*, 20(3), 346–374.
- Murray, S. L., Holmes, J. G., & Griffin, D. W. (2000). Self-esteem and the quest for felt security: how perceived regard regulates attachment processes. *Journal of Personality and Social Psychology*, 78, 478–498.
- Öner, B. (2000a). Future time orientation and relationships with the opposite sex. *The Journal of Psychology*, 134, 306–314.
- Öner, B. (2000b). Relationship satisfaction and dating experience: Factors affecting future time orientation in relationships with the opposite sex. *The Journal of Psychology*, 134, 527–536.
- Öner, B. (2001). Factors predicting future time orientation for romantic relationships with the opposite sex. *The Journal of Psychology*, 135, 430–438.
- Öner, B. (2002). Self-monitoring and future time orientation in romantic relationships. *The Journal of Psychology*, 136, 420–4
- Öner, B. (2004). Future time orientation in romantic relationships and the minding theory of relating. *Social Behavior and Personality*, 32(8), 797–804
- Pines, A. M. (2010). *Aşık olmak: Sevgililerimizi neye göre seçeriz?* (M. Yurdakuler Uluengin, Çev.). İstanbul: İletişim Yayınları.
- Rauer, A. J., & Volling, B. L. (2007). Differential parenting and sibling jealousy: Developmental correlates of young adults' romantic relationships. *Personal Relationships*, 14, 495–511.
- Romans, J. S. C., & DeBord, J. (1996). Development of the Relationship Beliefs Questionnaire. *Psychological Reports*, 76, 1248–1250.

- Sakallı- Uğurlu, N. (2003). How do romantic relationship satisfaction, gender stereotypes and gender relate to future time orientation in romantic relationships?. *The Journal of Psychology*, 137(3), 294-303.
- Schmidt, R., Lamm, H., & Trommsdorff, G. (1978). Social class and sex as determinants of future orientation (time perspective) in adults. *European Journal of Social Psychology*, 8, 71-90.
- Soyer (2019). Cinsiyet ve romantik ilişki durumuna göre üniversite öğrencilerinin üçgen aşk düzeyleri: Temel kişilik özellikleri ve benlik saygısının rolü, (Yayımlanmamış Doktora Tezi). Mersin Üniversite Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Mersin.
- Sprecher, S., & Metts, S. (1999). Romantic beliefs: Their influence on relationships and patterns of change over time. *Journal of Social and Personal Relationships*, 16, 834– 851.
- Sternberg, R. J. (1986). A triangular theory of love. *Psychological Review*, 93(2), 119-135.
- Sumter, S. R., Valkenburg, P. M., & Peter, J. (2013). Perceptions of love across the lifespan: Differences in passion, intimacy and commitment. *International Journal of Behavioral Development*, 37(5), 417–427.
- Swami, V., & Allum, L. (2012). Perceptions of the physical attractiveness of the self, current romantic- partners, and former partners. *Scandinavian Journal of Psychology*, 53, 89–95.
- Teahan, J. E. (1958). Future time perspective, optimism, and academic achievement. *The Journal of Abnormal and Social Psychology*, 57(3), 379-380.
- Trommsdorff, G. (1983). Future orientation and socialization. *International Journal of Psychology*, 19, 79–95.
- Yavuzer, N. (2017). Ergenlerde romantik ilişkiler açısından gelecek zaman yönelimleri ile benlik kurguları arasındaki ilişkiler. *AİBÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 17(4), 275-296.
- Yıldız, A. D., Çokamay, G., & Artar, M., (2017). Romantic Relationship Satisfaction Levels of Female University Students in Turkey: Examining through Attachment Dimensions, Perceived Abuse in Relationship and Future Time Orientation of Relationship. *Bartın University Journal of Faculty of Education*, 6(1), 365-384.

Extended Abstract

The purpose of this study is to determine to what extent university students' markers of starting romantic intimacy, their romantic beliefs and some of their personal variables concerning romantic relationships predict their future time orientation in romantic relationships. The study was conducted in the correlational design in order to reveal the relationships between dependent and independent variables. The study group is composed of a total of 369 students attending Mersin University, selected through the random sampling method, of whom 193 are female and 176 are male.

Future Time Orientation in Romantic Relationships Scale was used in the study to determine the participants' future time orientations in their romantic relations, whereas Markers

of Starting Romantic Intimacy Scale was used to evaluate the markers connected with starting romantic intimacy and finally Romantic Beliefs Scale was used to determine their romantic beliefs. Information about their personal statuses and their relationships statuses were collected using personal information forms.

In data analysis, Pearson correlation coefficient was calculated in order to identify the relationships between the variables. Multiple gradual regression analysis was applied on the research data to determine to what extent markers of starting romantic intimacy (self-perception, self-knowledge, affective and cognitive intimacy, behavioral intimacy, and romantic verbalization), romantic beliefs (love finds a way, first and only, idealization, and love at first sight) and variables concerning relationship (gender, current relationship status and experience of past relationship) predicted future time orientation in relationships.

Categorical variables (gender, current relationship status experience of past relationship) were coded as dummy variables and thus included in the analysis. According to the findings of the study, to what extent of markers of starting romantic relations were that self-knowledge, behavioral intimacy and romantic verbalization predicted the dependent variable in a significant way ($R^2=.117$), the variable of first and only, which is one of the romantic beliefs included in the analysis in the second stage, significantly predicted future time orientation together with the other independent variables ($R^2=.147$). In the final stage of the analysis, gender, current relationship status and experience of past relationship were included in the analysis and a significant increase was observed in the rate of the explanation of the variance ($R^2=.207$).

According to the results of the study, self-knowledge, behavioral intimacy and romantic verbalization, which are markers of starting romantic intimacy, the belief of first and only, which is one of the romantic beliefs, gender and current relationship status explain 20.7 % of the future time orientation in romantic relationships.